

Որպէսզի՝ մարտ եւ ի մըրրիկ թէ կեցի՝
Մեռայց յանդորր եւ՝ հանգրուան, եւ թէ վանք
Եղեն՝ նորուայն, գէթ չուն համեստ եղիցի։
Ի նշանաբեալ ինձ ի սակաւ իմ յայս կեանք
Զաջ քո կարկառ ի ժամանել օրհասիս։
Դիտես զի յայլս ուրեք երբէք յոյս չիք յիս։

Զ ի դ չ

Հայր երկնաւոր, զրաւեալ աւուրցս իմ ըզյետ
Զյետ զիշերաց զոր յերազմամբք ծախեցի,
Բուռն այն ըղձիւ վառելով յիմ աստ սըրտի,
Պշուցեալ ի զործս այնքան շրեելու յիմ աղէտ։

Հաճեաց աղէ զի ես զարձայց քո լուսով
Յայլ իմն ի կեանս եւ ի ձեռնարկ զեղազոյն,
Որպէս զի՝ զուր ելեալ հազրից իւր թագուն
Խիստն իմ ոսոխ դարձցի ընդ այն ամօթով։

Այս մետասան աւանիկ ամ լըրանայ
Զի ընդ սովին անկայ լրծով դառնութեան,
Որ ոյց իշխէն՝ յայնս առաւել բըռնանայ։

Ո՞չ Տէր, զըթա յիմ տառապանս անարժան,
Զրահետ զիմ միտս ի լաւազոյնն ած ի վայր,
Ցուշ արկ նըմա զի՝ խաչ այսօր դու մեռար։

ԲԵԴՐԱՐՔԱ

ԿԵՆՍԱԳՐՈՒԹԻՒԻՆ

Սդակ խարուեր։

Վիշ եղած են ան կանայք՝ որ կարող եղած ըլլան ոչ միայն անուն ու
համբաւ հանել մատենազգութեն մէջ,
Հապա նաև կերպով մը իրենց դասէն
ու կարգէն ելլելով՝ այրական հաստա-
տուն փառաց ալ ցանկալ ու հասնիլ։
Այս քիչերէն մէկն է Աղակը խաթու-
նը՝ որ գաղղիացւոց մատենազգութեան
պարծանքներէն մէկը համարուեցաւ ա-
մէն անաշառ քննաբաններէ։ Ծնաւ
1766ն ապրիլի 22են։ իր հայրը այն Ա-
քէրն էր որ անուանի եղաւ լուգովի-
կոս ձ.ջ. պաշտօնակալութեը։ Աղակը
իր տղայութեան առջի օրերէն, իր հան-
ձարոյն ցուցըցած նշաններովը, զինքը
տեմնողացը յայտնի կիմացընէր իր հան-
ձարոյն ապագայ յառաջադիմութիւնն
ու փառքը։ Այցը՝ Աքէրն խաթունը՝
որ խիստ ու կանոնաւոր բարք մը ու-

նէր, ուզեց իր աղջկանը գաստիարա-
կութիւնը վրան առնուլ, և թէպէտ
աշակերտին եռանդեան ու կարողու-
թեանը հետ ուսուցիչը չէր համեմա-
տուեր, բայց ինքն եղաւ որ այն բռնած
ոճովը աղջկանը ունեցած գեղեցիկ կա-
րողութիւնները զարգացուց ու դուրս
ցատքեցուց։ Ա, էքէր խաթունին դահ-
լիճը կարծես թէ նոյն ատենուան ե-
րեւելի մատենազիրներու Ճեմարան մըն
էր, որոնց մէջ անուանիներն են Ձո-
մաս, Պիւֆոն, Ռէնալ, Ո'արմնդէլ,
Շ ամֆոր, Արիմև Ոտուսոյ, և այլն։ ա-
սոնք հոն փիլիսոփայութեան և մատե-
նազգութեան մեծամեծ ինողիրներու
վրայ կը խօսէին, և Աղակը օրիորդը,
իր հասակէն վեր կերպով անոնց հետ
կը մրցէր։

Տասնըհինգ տարուան էր երբ Ո'ա-
գէսքիէօի Ոգէ օրինաց ըսուած խոր ու
փիլիսոփայական զըքին համառօտու-
թիւն մը ըրաւ՝ խորհրդածութիւննե-
րով հանգերձ։ Ձատրերգակներու ու
բանաստեղծներու երևելի գրուածքնե-